

Všechno. Jen ne stres!

Výkonnostní tlak na holoubata.

Odchov holoubat dělí chovatele poštovních holubů na dva tábory: Na jedné straně jsou ti, co nechávají holoubata v klidu vyspět, na druhé straně jsou ti, co požadují od svých holoubat co nejrychleji schopnost určitých výkonů.

U té druhé skupiny se jedná většinou o holoubata z časných odchovů, „zimní odchovy“. Musí být samozřejmě jinak vedeny, jako holoubata z března nebo dubna, o tom není sporu.

Ale: Nepřirozený tlak na výkon zvyšuje riziko nemocí a ztrát.

Pravidelně čteme v tisku o nešťastném zranění špičkových sportovců. Fotbalového mistrovství Evropy se nemůže zúčastnit klíčový hráč, před olympiádou se strachují někteří atleti o svou účast, že se pro nedoléčené zranění nedostanou včas do formy. Kdo to pak přesto zkusil, zažil zpravidla značné zklamání.

Velmi podobné je to u holoubat. V Belgii například, co už paměť sahá, s úspěchem praktikují zimní odchov. Ten postupně získává i jiných svazech víc a víc příznivců. Přesto zůstávají dva významné rozdíly. Jsou to klimatické a geografické podmínky. Mírné klima ovlivněné golfským proudem a země s rozsáhlými rovinami, to se jen tak nedá přenést do jiného evropského regionu. Mimoto Belgičané začínají s nácviky svých holoubat zpravidla velmi opatrně. Teprve až holoubata samostatně a vytrvale krouží kolem holubníku, začíná pro ně trénink na trati. Nejprve jsou to samozřejmě individuální nácviky, později pak teprve spolkové. Zde jsou už od počátku velká množství vypuštěných holubů a holoubata se učí co nejrychleji zorientovat a oddělit od hejna. Z počátku jsou v novém prostředí samozřejmě nervózní, ale tuto nervozitu rychle překonají, čím častěji jsou takto trénována. Pomalu se učí pro další život.

V Německu ale mnozí nechtějí o této souvislosti nic slyšet

Příznivci samostatných individuálních nácviků upustili od zkušeností starších a tréninků kolem holubníku a testují proto raději vytrvalost svých pneumatik. Jejich holoubata znají nejbližší okolí závěru závodního programu jako své boty a doletují domů spolehlivě i za nepříznivého počasí. Plná sebedůvěry pak holoubata vstoupí do programu společných závodů RV a prožijí své první

překvapení. Je tu náhle mnoho dalších spolubojovníků. Toto množství je vyvede z rovnováhy a chvíli trvá, než to zvládnou. To ale rychle zvládnou i ti, co tolik netrénovali a domnělý tréninkový náskok se rozplyne jako sníh na slunci.

Zdraví holubi – krásní holubi.

Je úplně samozřejmé, že holoubata v určitém stáří nevypadají jako manekýni. Předvádí šedé nánosky, naježené opeření, pohybují se bez elánu a vůbec se jim nechce létat. Veterinární prohlídka zjistí nákazu trichomonádami, kterou je nutné léčit. Po tomto ošetření jsou holoubata zcela jiná. Přitom jde jen o trichomonády. Nikoli o nějaké jiné onemocnění. Chovatel musí být velmi pozorný, pokud veterinář určí širší diagnózu. Potom není něco v pořádku s celým chovem. Třeba se jedná o mnoho holubů v prostoru. Nebo příliš mnoho holubů, kteří nepochází z tohoto holubníku, a kteří přišli do styku se stávajícím mikrobiálním prostředím. Nabízí se nasazení antibiotik. Avšak pro holuby je lepší zajisti jim na holubníku od počátku vhodné prostředí a také svědomitým čištěním můžeme předcházet onemocněním. S menším množstvím holubů v oddělení se to daří docela dobře.

Existuje mnoho léčebných programů pro mladé i staré holuby.

Nejlepší je jet s důvěrou ke svému veterináři. Otázka do pléna "Kdo má zkušenosti s" přinese obvykle tučt různých odpovědí a člověk z toho obvykle není moudřejší.

Klaus Kühntopp
Die Brieftaube 27/2012

Překlad: Jaroslav Novotný